

[Finansministeren.]

at jeg med mit forslag var gået så langt som betænkningen, men han ville ikke bestride min ret til ikke at gøre dette. Naturligvis har en minister ret til det — det forstod jeg også vi var enige om — på samme måde som det ærede medlem har ret til at gå imod eller ind for betænkningen, hvis han har lyst til det, men grunden til, at jeg altså ikke er gået så langt, som man er gået i betænkningen, er, at jeg er, som der stod så smukt i Berlingske Tidende, „fedtet“. Der står så tit noget i Berlingske Tidende, jeg ikke bryder mig om at læse, hverken i overskriften eller i teksten, men jeg må sige, at i dette tilfælde glædede det mig uhyre!

Jeg gjorde mig den overvejelse, det vil jeg gerne sige direkte til tingets medlemmer, at var jeg gået ind for forslaget — ikke alene forslagets teknik, som både restauratørerne og også toldembedsmændene er gået ind for, men også for forslagets satser — havde man med nogen ret kunnet spørge mig: hvor vil du få de 25 mill. kr. fra, som provenuet så ville være gået ned med? Jeg er klar over, at man kan diskutere, hvorvidt provenuedgangen ville blive 25 mill. kr. Det kan godt være, den ville blive lidt mindre, men jeg vil gerne gøre opmærksom på, at skulle der ikke blive tale om nogen provenuedgang, måtte det forudsætte en stigende samlet omsætning af spiritus her i landet, og så ville man nå frem til det resultat, som jeg altså ikke har ønsket.

Det ærede medlem hr. Heilesen mente, at hvis vi gik over til en kildebeskatning, ville man få en god og fornuftig ordning. Så vidt jeg kunne forstå det ærede medlem, skulle det betyde et lavere spiritusforbrug, men må jeg spørge: hvor ved man det fra? Der er naturligvis mange motiver til at nyde spiritus, men er det ikke således, at der er et stort spring fra dem, der nyder det hjemme, jævnt og roligt, til dem, der går på restaurant og nyder spiritus til maden og så nyder lidt for meget og så endnu mere? Jeg er ikke i tvivl om, at for denne sidste kategori ville forbruget gå betydeligt i vejret, hvis vi gik over til kildebeskatning og fik meget lavere priser på restauranterne. Derfor mener jeg ikke, problemet er så ganske ligetil, som det er blevet forudsat her i dag, eller at det ud fra afholdssyns-

punkter er givet, at man skal have en kildebeskatning. Så er der spørgsmålet, om det ud fra kontrolmæssige synspunkter er det letteste; det kan der ikke være tvivl om.

Endelig er det et spørgsmål, om det ud fra restauratørernes synspunkter — jeg har forstået, man ønsker at tage et vist hensyn til restauratørerne, og det skal man også — er ønskeligt. Jeg vil spørge: har restauratørerne ikke tænkt sig om, da de gik med til den betænkning og de satser, der blev foreslået? Det tror jeg i høj grad de har. Jeg ved naturligvis ikke, hvad de har tænkt, men jeg vil skønne, at de har tænkt følgende: nu tager vi dette skridt for dog at få omsætningsafgiften sat noget ned — den har jo beskrevet en kurve; den var 6 pct. i 1930, 10 pct. i 1940, 25 pct. i 1943, 35 pct. i 1946, da den kulminerede, 33 $\frac{1}{3}$ pct. senere på året i 1946, 25 pct. i 1950, og det, der er foreslået nu i 1957, svarer til gennemsnitlig 20 pct. Mon ikke restauratørerne har tænkt, at når man først havde taget dette skridt, kunne de en anden gang komme med et ønske om at komme noget videre? Det vil jeg også gerne drøfte i udvalget, men jeg vil også gerne diskutere, hvorvidt det er fornuftigt at gå alt for brat ned; hertil kommer endvidere det spørgsmål: skal man fortsætte denne kurve helt ned imod det, der kaldes skat ved kilden, eller skal man standse et stykke før? Jeg må bekende, at efter lange og indgående overvejelser er jeg nået til, at man skal standse et stykke før. Jeg kan godt sige, at jeg tror, at restauratørerne inderst inde burde tænke det samme, for hvad ville resultatet let kunne blive, hvis vi lavede en skat ved kilden? Jeg tror, at der i løbet af nogle år kan komme en situation, hvor finansministeren — det behøver jo ikke at være mig, det er jo også hændt for andre finansministre, at de har stået og manglet penge — lægger noget over på restauratørerne igen.

Derfor tror jeg, man skal tænke sig nøje om, før man ved en førstebehandling tager beslutning om, hvor vi skal ende ved denne beskatning.

Jeg tror, at det forslag, jeg har fremsat, viser noget af vejen. Jeg skal erkende, at jeg har været lidt fedtet, og jeg gør opmærksom på, at det vil jeg blive ved med at være; men kan der under forhandlingerne fremsættes forslag om sådanne omlægninger,